

NAPELS EN ZIJNE BEVOLKING.

DOOR

C. E. DE VRIES ROBBÉ.

't Is de verkeerde wereld om, iets van Italië willende vertellen, met 't Zuiden aan te vangen. Voor ons Noordschen ten minste begint de wereld in 't Noorden, en vinden wij dus dat Italië met Milaan aanvangt en niet met Napels. Enfin, er is zooveel ten onderste boven in dit ondermaansche,

dat ik overtuigd ben mijne lezers mij ook dit „upside down” wel zullen vergeven. De zaak is, mijn waarde lezers, ik ben nu in Napels, en arm impressionabel menschenkind, als 'k ben, spreek ik altijd 't liefst over wat ik onmiddelijk onder mijn oogen heb. Napels dus. Napels met zijn blauwe golf, Napels met zijn min-

Napolitaansch groepje.

op het portaaltje zich laten melken.

Rome, deftig, trotsch, klassiek Rome. Parel onder de parelen; neen dat eigenlijk niet, maar een oud steenbrok, een schilderachtig stuk kolom met hieroglyfen en geheimzinnige raadsels, waarop alle eeuwen het hunne hebben

neliederer en zijn stralende zon, zijn stof en zijn smerigheid, zijn vulganiteit en zijn rumoerigheid, zijn vroolijk, goedmoedig plebs, zijn armoede en zijn geluk, zijn geiten die in de meest aristocratische straten u langs of tusschen de beenen loopen, die desnoods vijf verdiepingen omhoog klimmen en voor de deur